PRAT. 14, 30.

पुनक्तिवद्भास (पु॰, adv. von पुनक्ति, + श्रामास) m. Anschein von Wiederholung, scheinbare Tautologie (eine Redefigur) Sân. B. 632. Paa-

पुनकृत्ति (पु॰ + उ॰) f. unniitse Wiederholung, Tautologie Z. d. d. m. G. IX, L, Anm. Paatapaa. 72, b. Kull. zu M. 8, 28. स्र॰ ders. zu 2, 202. न भवति पुनकृत्तिभीषितं सञ्जनानाम् so v. a. ein leeres Wort Spr. 462. पुनकृत्तिमस् (vom vorberg.) adj. tautologisch: शब्दार्थ पीनकृत्ते त् तहाकां

पुनर्गित्तमत् Paatápaa. 63, a. पुनर्गित (पु॰ + उ॰) f. Wiederentstehung, Wiedergeburt Coleba. Misc. Ess. 1,290.

पुनकृत्स्पूर्वे (पु॰ + उ॰) adj. wiederholt freigelassen, von einem Stier u. s. w. Ts. 1,5,2,4. 2,1,5,5. Катл. Ça. 7,1,5. 15,1,14. Катн. 8,15. 13,6. पुनकृत्स्पूर्ते (पु॰ + उ॰, partic. praet. pass. von सिव् mit उद्) adj. ved. P. 1,4,60, Vartt. 2, Sch. wieder geflickt: वासस् TS. 1,5,2,4. Lars. 9,4, 7. Катн. 8,15. वाहर दिवेषात Ba. 1,5.

पुनक्षणमन (पु° + 3°) m. das Wiederkehren Катна̂s. 33,216. पुनक्षणमम (पु° + 3°) m. Wiederkehr Катна̂s. 28,189.

पुनर्गमन (पु॰ + ग॰) n. das Wiederkehren Pankar. 163,9, wo wohl प्रपान्यापुन॰ zu lesen ist.

पुनर्गव (पू + गव) n. P. 2,2,18, Vårtt. 9, Sch.

पुनर्भक्षा (पु॰ + य॰) n. 1) wiederholtes Schöpfen Kâts. Ça. 25,5,20.

पुनर्जन्मन् (पु॰ + ज॰) n. Wiedergeburt Bhag. 4,9. 8,15. Hir. Pr. 40. मु॰ adj. keine Wiedergeburt erleidend Kathàs. 41,53.

पुनर्जात (पु॰ + जात) adj. wiedergeboren MBH. 8,5028. HARIV. 9090. R. 1,77,5.

पुनर्णव ८ पुनर्नव.

पुनर्दर्शन (पु॰ + द॰) n. das Wiedersehen: ॰नाप Makkin. 110,21. Vika. 12,16. ब्रनुकम्प्यतामयं जनः ॰नेन Çàk. 85,16. ब्र॰ MBn. 7,2970.

पुनर्दातक् (पु॰ + दा॰) m. Vergeller: इन्द्राय दात्रे पुनर्दात्रे वा \hat{A} çv. Çn. 2,10.

पुनर्दाय अ. य. पुनर्रः पुनर्दियमान अ. म्र ०.

पुनर्गा (पु° + दा°) f. das Nehmen einer zweiten Frau (nach dem Tode der ersten) M. 5, 168.

पुनर्धनु (पु॰ + धनु) f. eine Kuh, die wieder Milch hat, Làṇi. 9,4,7.
पुनर्भन (पु॰ + भन) und पुनर्पान (AV. Çat. Ba.), in TS. oxyt. 1) adj. f.
मा sich erneuernd, sich verjüngend RV. 10,161,5. (भ्राषधी:) या रोहित्य
पुनर्पाना: AV. 8,7,8. चन्द्रमा: 10,7,38. 8,28. Çat. Ba. 11,7,1,2. Çàñkh.
Ça. 15, 17, 13. im Wortspiel mit नवन् neun: निपानस्य ने ब्राह्मपानमे
लोकास्त्रियुनर्नना भनित्ति Pańkav. Ba. 6,2,3. — 2) m. Fingernayel H.
594. Halài. 2,856. Vgl. पुनर्भन. — 3) f. मा Boerhavia procumbens Roxb.,
ein lästiges Unkraut, engl. hogweed, AK. 2,4,5,14. Taik. 3,3,290. RatNAM. 25. Suça. 1,137,5. 145,17. 157,16. 220,9. Bhattotp. zu Vakâh. Bah.
S. 47,42. 59,3. Vgl. नील ॰.

प्नर्निन्त s. u. नर्त् mit नि.

पुनर्निष्कृत (पुण् + निण) adj. wieder ausgebessert: रथ TS. 1, 5, 2,4. Кати. 8, 15. पुनर्जाल (पु॰ + जाल) adj. subst. παλίμπαις, wieder Kind, kindisch geworden: वृद्ध R. Gorn. 2,18,9.

पুনর্মন (पु॰ + মৃল) m. 1) Wiedergeburt Praçnop. 3, 9. MBH. 1, 251. 4178. 12, 1643. 13,492. Suça. 1,320,6. Çîk. 194. Kumâras. 3,5. Bhâc. P. 1,3,32. 4,29,62. 5,26,37. 7,15,51. — 2) Fingernagel (wiederentste hend: vgl. पুনর্মন) AK. 2,6,2 34. Trik. 2,6,27. H. 594. — 3) eine roth blühende Punarnava Râgan. im ÇKDR. — vgl. মৃ॰

पुनर्भविन् m. Seele ÇKDs. und Wils. nach H. 1366, wo aber nach dem Schol. पुनर्भवी in zwei abgesonderte Worte zu trennen und भविन् zum Folgenden zu ziehen ist.

पुनर्भाव (पु॰ + भाव) m. Wiedergeburt: म्न॰ Paab. 108,1. — Vgl. पुनर्भव. पुनर्भाविन (पु॰ + भा॰) adj. wiedergeboren werdend: म्न॰ Haaiv. 11689. पुनर्भू (पु॰ + भू) f. Decl. P. 6,4,84, Vårtt. 1. Vop. 3,59.82. 1) adj. wiederentstehend, wieder neu werdend, verjüngt: सनाह्वं परि भूमा विद्येष पुनर्भुवी (म्रा चर्तः) हुए. 1,62,8. उच्चा व्याख्यख्यवितः पुनर्भूः 123,2. स्तस्य पाना सर्दने पुनर्भुवैः 9,72,6. विश्वकपुनर्भुवा (gen.) मनः der verjüngten d. h. gehäuteten Schlange Augenmerk AV. 1,27,2. — 2) f. eine Wittwe, die wieder geheirathet hat, gaṇa विदादि zu P. 4,1,104. AK. 2,6,1,23. H. 525. Halàs. 2,330. समानलेका भवति पुनर्भुवापरः पतिः AV. 9,5,28. म्रता च ताता चैव पुनर्भूः प्रेतंस्त. 1,67. कृती पुनर्ग्वाः (lies पुनर्भूः) MBB. 12,6447. पूहा पुनर्भूभीपी में 6372. Varàb. Bru. S. 30,3. Ràca-Tar. 3,307. Verz. d. Oxf. H. 85, a, 23. Davon nom. abstr. पुनर्भृत् (sic!) Kull. zu M. 5,162. पुनर्भू पारिकः पुरितिः (der eine Wittwe geheirathet hat) Siddh. K. zu P. 6,4,84. — Vgl. पार्निन्त.

पुनर्भाग (पु॰ + भाग) m. ein wiederholter Genuss Colbba. Misc. Ess. I, 290. पुनर्भाय (पु॰ + मघ) adj. 1) habsüchtig AV. 5,11, 1. 2. 7. — 2) wiederholt Spenden gebend (nach Comm. TBa.): स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्भघ: AV. 7,1,2 (TS. 2,2,12,1. TBa. 3,5,7,2).

पुनर्मन्यं (पु॰ + म॰) adj. nach Si. = पुनः स्तातव्यः, viell. wieder gedenkend, sich erinnernd: पुनं तुप्पीय पूर्व्यभिरेवैः पुनर्मन्यानभवतं पुनाना RV.~1.117.14.

पुनर्मृत्युँ (पु॰ + मृ॰) m. ein wiederholtes Sterben ÇAT. Ba. 2,3,3,9. 10, 1,4,14. 2,6.19. 5,1,4. 6,1,4. 5,8. 11,4,2,0. 5,6,9. स्रप क् वै पश्नां पुनर्मृत्युं जयित 12,9,2,11.12. 14,4,2,6. 6,2,10. स्तरिणों क् वा एतमशनाया च पुनर्मृत्युद्ध Çîñah. Ba. 25,1.

पुनर्प $\frac{3}{3}$ (पु $^{\circ}$ + यज्ञ) m. ein wiederholtes Opfer Çat. Br. 4, 5, 10, 6. 8, 6, 8, 16. 12, 9, 8, 10. Kâtj. Ça. 25, 12, 20. 14, 30.

पुनर्पात्रा (पु॰ + पा॰) f. eine wiederholte Procession ÇKDn.

प्नर्यामन् इ. यामन्

पुँतर्युवन् (पु $^{\circ}$ + पु $^{\circ}$) adj. wieder jung Çat. Br. 4,1,5,10. Panéav. Br. 14.6, 10.

पुनर्लाभ (प्॰ + लाभ) m. Wiedererlangung MBH. 3,2676.

पुनर्वक्तञ्य (पु॰ + व॰) adj. zw wiederholen; davon nom. abstr. °ता तः येद्यांत्रीरिति पूर्वमुक्तमपि व्यवधानाद्बुह्मियं शिष्यमुखप्रतिपत्तपे पुनर्व-क्रव्यतपा प्रतिज्ञानीते Kull. zu M. 3,266.

पुनर्ज्ञन (पु॰ + व॰) n. das Wiedersagen, Wiederholen Çâñku. Ba. 26, 5. R.V. Paât. 10,10. Çañk. zu Bau. Âr. Up. S. 20. Kull. zu M. 3,168. Sch. zu P. 2,4,33. Schol. R.V. Paât. 1,15.